

TC Electronic PolyTune Clip

Další tahoun na špičce pelotonu

Pro nás – dříve narozené kytaristy – byly kdysi elektronické ladičky, nejdříve ručičkové, později digitální, výkřikem moderní techniky. Časem zlidověly, staly se nedílnou součástí multieffektů a dnes třeba i mobilních telefonů.

Jejich recenze na stránkách odborných periodik jsem přeskakoval, protože co o nich psát...? Snad jen titul někdejšího hudebního pořadu *Ladí neladí*. Firma TC Electronic však před časem těmito jasně rozdanými kartami řádně zamíchala.

TC Electronic a PolyTune

TC Electronic není na poli kytarových efektů žádným otlučkánkem. Vyrábí jich celou řadu, digitálních i analogových, a řadí se v tomto oboru mezi světovou špičku. Nicméně jejich sebekvalitnější distortion nebo chorus v záplavě dnešní celosvětové produkce asi lehce přehlédnete. Ne tak ladičky PolyTune. S jejich první verzí přišla firma na trh v roce 2010 a způsobila tak ve stojatých vodách malou bouři. Tento tuner jako jediný dokázal

ladit struny nejen klasickým způsobem, ale při probrnknutí celé kytary se vám na displeji zobrazil také kompletní potah i s příslušnými odchylkami. Princip této schopnosti je patentovaným tajemstvím a nám uživatelům nezbyvá než konstatovat: Prostě to tak je. Od té doby už výrobce představil několik inovovaných i miniaturizovaných verzí, ale také ladičku jako aplikaci pro chytré telefony a v neposlední řadě je PolyTune k dispozici i ve formě plug-inu pro počítačový software. TC Electronic tedy neusíná na vavřínech, ale naopak, řečeno s klasikem, drží prst na tepu doby.

PolyTune Clip

Tento model je tedy posledním ve výše uvedené řadě. Zachovává všechny přednosti svých předchůdců a přidává k nim malé rozměry a mobilitu klipové ladičky. Tedy žádné kabely, stačí jen přicvaknout na hlavu nástroje (akustické, elektrické nebo basové kytary), natočit panel, a už ladíte. Určitou daní za to je pouze bateriový provoz přístroje, ale při běžné četnosti a délce ladění vás občasná

výměna monočlánku nezruinuje. Navíc přístroj se automaticky vypíná po třech minutách provozu. Tedy opět úspora.

AKTIVNÍ MUZIKANTSKÝ ŽIVOT

si bez elektronických ladiček už asi málokdo z nás umí představit. Ale občas je dobré zkusit si kytaru naladit jen tak, prostým uchem, aby sluch nezakměl. Navíc každá kytara má svoje zvláštnosti, které ani geniální technologie nezohlední. Např. géčko na své akustice musím vždy o chlup podladit, aby následně hrané akordy zněly správně.

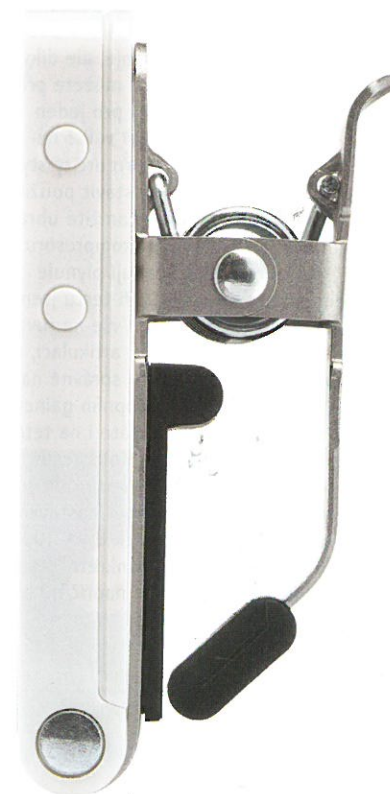
Přístupme tedy k bližšímu pohledu. Základnu tvoří ocelový klips s pogumovanými čelistmi, ke kterému je na otočném závěsu s přiměřeně tuhým chodem přišroubována vlastní ladička. Ta sestává z pouzdra z pevného bílého plastu, na zádech opatřeného víčkem pro vkládání lithiového článku, a předního černého panelu-displeje. Ten je pak ještě rozdělen na hlavní grafickou

TECHNICKÁ SPECIFIKACE

MODEL	PolyTune Clip
ROZSAH	A ₀ -C ⁶
KALIBRACE	435–445 Hz
PŘESNOST (RUČIČKOVÝ REŽIM)	±0,5 centu
PŘESNOST (STROBOSKOPIKÝ REŽIM)	±0,02 centu
ŽIVOTNOST MONOČLÁNKU	18 hodin
ROZMĚRY	25 x 60 x 28 mm

plochu, na níž se zobrazuje poloha jednoho nebo všech tónů, a na alfanumerické okénko, kde se můžete dočíst jméno jednotlivé zahrané noty.

Ladička se obsluhuje třemi tlačítky po obvodu pouzdra. Tím na čelní stěně se uvádí do provozu, dvěma na boku se pak přepínají režimy: kalibrace, alternativní ladění nebo ladění s kapodastrem a dále jeden ze dvou způsobů ladění po jednotlivých tónech. Tedy buď Needle Mode – klasická centrální ryska

s indikací dolní a horní odchylky (přesnost ±0,5 centu) nebo Strobe Mode – běžící linka, jejíž směr a rychlost znázorňuje podladění či nadladění (přesnost ±0,02 centu). Ještě je možnost výběru nastavení pro basovou nebo „normální“ (elektrickou nebo akustickou) kytaru. U basy je malé omezení, PolyTune si s ní rozumí jen v režimu Needle, funkce Strobe a Poly nepracují. Toto vše se ovládá pomocí jednoho stisknutí nebo

dvojstisku, delším podržením tlačítka apod. Za zmínku stojí ještě citlivost ladičky na natočení vůči zemi, kterou vládnou třeba dnešní dotykové telefony. Stejně tak i PolyTune dokáže automaticky své zobrazování otočit o 180° podle aktuální polohy. Zda se tato vymoženost dá využít také pro ladění při přemetech, jsem nezkoušel, ale určitě ji ocení levoručí kytaristé, kterým se přístroj takto sám chytře přizpůsobí. Tolik tedy suchý výčet možností. Základní funkce si osvojíte intuitivně, pro alternativní nastavení doporučuji přečíst si manuál.

Ladění

Po připnutí a spuštění ladičky máme na výběr, zda chceme ladit jednu nebo všechny struny. Nic nepřepínáme, prostě brnkáme nebo „hrábneme“. Tuner sám pozná, zni-li jeden, nebo více tónů, a podle toho se zachová. V případě jednoho tónu se objeví písmeno označující jeho výšku a na hlavní ploše pak odchylka od správného ladění. Seřizujeme tak dlouho, dokud se červené diody na pravé nebo levé straně neseběhnou do zeleného středu.

V režimu Poly se při rozeznění správně naladěné celé kytary objeví centrální zelená linka tvořená šesti páry diod, znázorňující struny e¹, h, G, D, A, E (nebo jiné dle nastaveného alternativního ladění). Dostane-li se některá ze strun ze své správné pozice, upozorní na to displej červeným „vzletem“ nebo „propadem“ příslušné světlušky nad nebo pod tuto osu. Náznorné a srozumitelné i pro hudebníka ve stavu částečného podroušení.

Asi nikoho nepřekvapí, že detekce výšky tónu v režimu Single je přesí jen o chlup přesnější než v režimu Poly, nicméně už samotný fakt, že vibrační senzor dokáže správně rozpoznat jednotlivé tóny v souzvuku, je ohromující.

Ladičku jsem testoval na akustické kytáře, na několika elektrických kytarách a na jedné baskytáře. Bez přehánění musím konstatovat, že se mi podařilo všechny struny na všech nástrojích naladit bleskurychle a precizně.

Dokonce i basu jsem v režimu Guitar celkem bez problémů doladil, zatímco jiné kytarové ladičky musím často „ošálit“ flažoletem na XII. poloze (tón o oktávu vyšší).

Ovšem pravým pozhánáním je PolyTune pro hráče na kytary s plovoucí kobylkou (Floyd Rose). Kdo jste je někdy ladil, dáte mi za pravdu. Poloha vibráta je držena jen protitahem pružin, takže při povolení jedné struny dochází k mírnému nadladění těch ostatních a naopak. Často přitom tečou nervy a hodně hudebníků právě proto floating systémy odmítá. Máme-li však k dispozici ladičku zobrazující výšku všech šesti strun zároveň, situace se podstatně zjednoduší a práci to neuvěřitelně zrychlí.

Pro zajímavost jsem zkusil i simultánní ladění „po kabelu“ za pomoci tuneru v multieffektu Zoom G10n. Co do rychlosti a přesnosti indikace výšky vykazovaly oba přístroje naprosto shodné výsledky.

Naladěno

Co dodat? Jde o špičkovou, univerzální záležitost za cenu, která je naprosto přijatelná, což je nakonec v dnešním hi-tech světě obecný trend. Někomu může přijít zbytečně dokonalá na to, aby ji vozil v kapse na tramp, další si ji zamiluje právě pro její

nekompromisní funkčnost a dotaženost. Jak je libo. Nezabírá místo a nežere signál v pedalboardu, ladit lze v šatně i na pódiu, nehlučně a bez rušení. Mezi skladbami můžete bleskurychle kontrolovat stav celého nástroje a při správném natočení ještě šokovat holky v první řadě světelnou show v odrazu vašich černých brýlí. A aby těch superlativů nebylo málo, je nezbytné dodat, že každé balení PolyTune Clip obsahuje i voucher s registračním číslem, po jehož zadání na webu výrobce si můžete zdarma stáhnout také na počátku zmíněnou softwarovou verzi ladičky pro váš computer. Lze si přát víc?

info

PolyTune Clip je moderní klipová kytarová a baskytarová chromatická ladička umožňující ladění všech kytarových strun zároveň. Cena je 1440 Kč.

plus

funkce Poly
poměr cena/výkon
rozměry
plug-in PolyTune v ceně

mínus

nesrozumitelné symboly alternativních ladění
jen pro šestistrunné kytary
může být návyková

TORST Kytarista kontroverzního metalového kolosu Jinovatka. Ve zbyvajícím čase se věnuje dalším „velmi a nevíce“ nekontroverznějším tématům, jako je zrušení povinné školní docházky, zařazení transparentnosti na seznam státem uznaných náboženství apod.